Ч. 110. Пятниця 31 (18) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛАМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
за цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
за цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї.—Динаміт під угорским соймом.— З італїяньско турецкої війни. — Страйк в Анґлії.

Кореспонденция „Centrum“ доносить, що під проводом міністра Трнки відбували ся протягом кількох днів конференциї в справі претенсий Німців судетских і альпейских, полудневих Славян і Русинів що-до новелї про водні дороги в Галичині. Вислїдом нарад має бути додаток до новелї про водні дороги, яким визначить ся суму 30 мілїонів на будову водногосподарских доріг в дотичних краях. Реґуляция кількох рік у всхідній Галичині має бути відшкодованем для Русинів за галицкий канал. Нині в сій справі збирає ся рада міністрів.

„Narodni Listy“ доносять, що ґр. Штірк правдоподібно не явить ся вже перед осению в парляментї, а заступати єго буде бар. Гайнольд. Не виключене, що ґр. Штірк з огляду на свій стан здоровля не верне вже на свій уряд. Що-до долї буджетової провізориї в парляментї, то в разї трудностий в палатї послів буде она відрочена, а провізория буде заведена на підставі § 14.

Передвчера о годині три чверти на 10-ту вечером експльодував коло соймової палати в Будапештї на терасї коло реставрациї динаміт. Спершу всї думали, що є то атентат при помочи бомби, але знатоки заявили, що після правдоподібности експльодував динамітовий патрон, якого уживає ся звичайно при розсаджуваню каміня. Гук експльодуючого динаміту був такий страшний, що чути єго було на подалеких улицях. Експльодуючий динаміт ушкодив незначно тинк соймової палати. З людий нїхто не ранений. Гостї, які сиділи в часї вибуху в реставрациї коло тераси, серед переполоху і паніки поутікали. На кілька хвиль перед вибухом виділи якогось около 20-лїтного чоловіка недалеко місця вибуху.

Воєнні кроки італїяньскої фльоти на Еґейскім мори тревають дальше. Від 19 до 29 цьвітня попротинано всї каблї телеґрафічні в цілім Архіпеляґу, а тим способом перервано получене Еґейского мора з Царгородом. Наслїдком занятя островів Родос, Скарпанту, Казу, Калїмну, Пікопу, Нїзеро, Калькія, Кос і Сімі загрожений спокій Еґейского моря. Разом з операцийною підставою фльоти, Стампалїя, перейшло в посїдане Італиї не менше як 10 островів в полудневих Спорадів з населенем понад 100.000 людий. А можна також сподївати ся занятя ще й инших. Первістною цїлию італїяньскої воєнної виправи на Архіпеляґ було властиво лише запобіжене перепачковуваня оружия і амуниції і виконане напору на Туреччину. Доказом того обставина, що первістно італїяньска фльота мала приказ нїгде не причалювати. Також Туреччина не припускала нїчого иншого в тій справі, бо не постарала ся о скріплене залог на тих островах. Але нараз змінило ся положене. Після тайних умов між Римом, Парижом і Льондоном обсаджено насамперед два воєнні найважнїйші острови Архіпеляґу Родос і Стампалїю, котрих військові залоги і сьвітскі власти забрано в полон і вивезено до Італиї.

Тепер виявило ся наглядно, яку цїль мають забори Італиї на Еґейскім морі, а іменно подїл Середземного моря між Анґлїєю, Францією і Італїєю. Марикарскі сили тих трех держав заволоділи вповнї цїлим Середземним морем, а наше Адриатиске море не є нїчим иншим як зачиненим заливом, як росийске Чорне море.

Наколи не змінить ся напрям австрийскої заграничної полїтики, то будова нових дредна͏втів буде безплодною. Вправдї деякі полїтики думають, що Італїя обсадила Споради лише тимчасово, щоби одержати кориснїйші услівя мира, однак се зовсім хибно. Італїянцї лишать ся на островах, а то тим більше, що посїдане тих островів разом з новопридбаною операцийною підставою в півн. Африцї обезпечує Італиї перевагу у всхідній части Середземного моря. Притиснена Анґлїєю, Францією і Італїєю з полудня, а Росиєю з півночи, є Туреччина зовсім зависима від ласки і неласки тих держав.

А ті держави злучені в собою тїснїйше як коли небудь. Вісти про непорозуміня між

За вітчину.

(З польского — Вл. Ст. Реймонта).

(Конець).

Безконечно довгі хвилї минали серед смертної тишини дожиданя. Ще тисяч метрів... підривають ся нагло... піднимають ся... летять в безодню... мчать ся як великі птахи, а всї серця бють в ритм машин, рвуть ся до бою, аж до нїмого крику, так що очи заходять мракою і душі камінїють.

Ще шістьсот метрів... гадки мішають ся блискавично з тривогою і жахом... може наспіють... Коби лише тревала довше ніч... коби запасти ся в то місце... коби запхати єго власними трупами.

— Скорше, скорше! — кричать — до машин!

Запирає віддих, нестає сил, очи стають стовпом, зимний дощ окриває тїла ледовим плащем. Розбиті бризки січуть лиця, вітер свище, волосе підносить ся.

Ще пятьсот... Карабіни тремтять в руках... божевільні очи товчуть ся о білі скали... вже сьвітло миготить в глубинї... якісь доми... всьо зачинає крутити ся... тремтить... хитає ся...

Ще чотириста... тисяч сонць крутить ся над головами... филї горять... пожежа довкола... спадають немов в огнисту безодню...

Нараз зі всїх узгір хлинули потоки сьвітла і заревів греміт.

Тоді Гіроше, блїдий як трун, а спокійний як бог, дав сиґнал:

— Японцї! Нехай кождий сповнить свій обовязок!

— Банзай! Наперед! — вирвав ся один оклик і завмер.

Надійшла остання хвиля.

Гіроше, стоячи поза рядом, спокійно і неумолимо кидав їх в пащу смерти.

Брандери взяли найбільший розгін і йшли як розярені льви.

Але і смерть чатувала. Вже їх доглянули. Крозаві струї бухнули знов, гукнули громи, град куль засвистав, а сто електричних сонць люнуло на них потопом сьвітла і вапротив висували ся немов ящурі, чорні, довгі торпедовцї....

Перший японьский брандер замигтів в сьвітлї і кинув ся наперед, у вїзд до портартурскої пристани, немов піднимаючись у воздусї, але привитаний хмарою куль, закрутив ся як ранений звір, заревів зі всїх гармат, станув дуба як кінь і щез в глубинї.

За ним виринали вже з тїни другі і як стадо розшалїлих потвор кидали ся нестримно в ураґан огню і зелїза, який нагло розбісив ся над ними.

Затрясла ся земля, филї стали кидати ся і вити, немов худоба приголомшена страхом, а розбурхана темрява миготїла без упину блискавицями, бо вже зі всїх горбів били гармати, рокотїли картачівницї, сиплячи густим убийчим градом, а потрясаючий рев облогових гармат роздавав ся що хвилї і що хвилї з диким свистом і грюкотом перелїтали сталеві брили і що хвилї страшний тріск, немов тисячі громів, прорізував воздух, а море від стрілен, що тріскали в глубинах, вибухало вульканами.

Але брандери, засипувані огнем і зелїзом, биті зливою ґранатів, роздерті шрапнелями, ішли заедно наперед з радісним шумом бандер, що повівали на щоглах, ішли нїчим не спинені.

Вже валили ся палуби, падали щогли і комини, розскакували ся бурти, вода вдирала ся крізь розірвані боки, пожежа захоплювала помости, вибухали амуницийні комори, але під гордим знаком сходячого сонця люде бороли ся до послїдного духа і неустрашимі, завзяті, осліплі від димів, цїлі в крови і ранах, розривані живцем, змітані страшним вихром картачів, сповиті в хмари димів та огню, валили ся на дно горіючими стосами трупів, падали в безодню з криком геройского божевіля і тріумфу.

А Гіроше, укритий в темноті, заедно кидав їх на смерть. Що якийсь час появляли ся огнї сиґналів і новий брандер виривав ся з темряви, летів з криком крізь розшалїлу бурю громів і вкритий хмарою огню умирав там, де вже мав гріб визначений.

І так оден за другим валили ся на дно трупи кораблів і людий; один за другим умирали радістно для далекої вітчини; один за

Анґлією і Росиєю, між Петербургом і Парижем є лише не добре закриті маневри, щоби тим способом обманити Австро-Угорщину і союзну з нею Німеччину. Перед кількома днями появили ся вісти в часописях, що анґлійский мінїстер Асквіт і найвисший начальник анґл. маринарки Черчіль мали приїхати до Женеви, щоби звідтам удати ся до Ґібральтару і на Мальту для оглянення анґлійских маринарских будівель. Нема сумніву, що ті державники не вибрали ся на невинну подорож наукову, але що они там зустрінуть ся з політичними і войсковими личностями з Франциї і Італії.

Внутрішнє положенє в Туреччинї погіршає ся з дня на день. Не затихають вісти про господарску кризу, фінансові клопоти, ворохобні і політичні убийства, про пошести і голод. Міністер скарбу хоче уступити із свого становища, а становище міністра війни Магмуд Шефкета паші значно захитане. Мимо урядового заперечення з Царгорода ворохобня в Албанії прибирає широкі розміри, як се стверджують звіти австро-угор. консулів. Турецке правительство рішило ся вислати там звиж 70.000 войска. А тимчасом альбаньскі повстанці (має їх бути 40 — 50 тисяч добре уоружених і вистачених в потрібні засоби) присягли скорше полягти, як піддати ся. Они домагають ся визволеня з гноблення турецкого ярма і вимагають повної самоуправи. Доводять ними чорногорскі офіцири.

Альбаньске повстанє може розвести пожежу на цілім Балкані. Болгари починають рухати ся а телеґрами звіщають щоденно про криваві битви болгарских ватаг з турецким войском.

Ледве що скінчив ся в Анґлії великий страйк углекопів, а отсе тепер вибух новий страйк. Страйкують моряки приватних підприємств.

Страйкова ситуция може — після думки дневників — стати ся більше критичною тому, що заходить небезпечність, що у всіх портових місцевостях вибухне страйк портових та транспортових робітників. Оногди правительство поручило 1200 поліциянтам, щоби з лондоньского порту перепровадили 6000 штук худоби на торг. Управа страйку остерігає правительство перед такими зарядженями, які можуть обурити робітників. На величезнім мітінґу робітників в неділю, в якім взяло участь понад 100.000 страйкарів, запротестовано против такого поступку властий. Ціни средств живности ідуть в гору. Здаєть ся, що в найблизших годинах страйк розширить ся на всі порти в Анґлії, Шкоції та Ірляндиї.

Новинки.

Львів, 30 мая 1912.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував в департаменті рахунковім Намістництва офіцияла рахункового Володимира Кміцикевича ревідентом рахунковим, асистента рах. Оттокара Файстмантля офіциялом рахунковим, а практиканта рахункового Івана Бжузу асистентом рахунковим.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс концепіста Намістництва Богуміла Ґерґовича з Городенки до Львова, та практикантів концептових Намістництва Сам. Козьорадзкого зі Львова до Городенки, Конст. Тхожніцкого зі Львова до Кракова і Тад. Добію зі Львова до Бжозова.

— **Поїздка до Праги!** Отсим повідомляє ся, що зголошене на листу учасників на VI ческий здвиг Соколів в Празі принимає ся лишень до 2 червня 1912 включно, охочі мусять зголосити ся в тім часї до свого окружного Сокола або у хорунжого „Сокола - Батька" М. Кривецкого, Львів, Ринок ч. 10. Число нічлігів і вступів є обмежене, а коштують для другів в одностроях на цілий час 7 К, вписове 5 К, зелїзниця поспішним там і назад 50 К. Програми можна набути в кождім окружнім „Соколі".

— **Дешева їзда зелізницею.** Краківска дирекция зелізниць зробила вчера при помочи поліциї ревізию в поїздах і викрила 76 осіб, що їхали без білетів або з фальшивими білетами. Против всіх тих подорожних, що хотіли так дешевим способом їздити буде розведене карне слідство. В справі сїй доносять з Кракова: Дирекция зелізниць державних ствердила, що надужитя з білетами зелізничими прибирають широкі розміри. Минулого місяця віддано в одвім поїздї 120 фальшивих білетів. Найбільше надужить спостережено при ранних поїздах зі Львова і Тарнова везучих зарібників і робітників. З 76 осіб, у котрих виловлено фальшиві білети або котрі їхали без білетів, задержано в арешті особи не маючі ані білетів ані леґітимаций ані гроший; инші особи будуть відповідати з вільної стопи.

— **Загальні збори** Руского Тов. св. Рафаїла відбудуть ся дня 31 мая в духовній семинарії при ул. Коперника ч 36 о год. 4 по полудни. Всїх членів просить на збори — Виділ.

— **Убийство в карнім заведеню.** Максим Сивак, що відбуває кару вязниці за убийство в львівскім карнім заведеню, посперечав ся перед кількома днями на проході з другим вязнем 78-літним Дмитром Якимцем і побив его так, що Якимець по кількох днях помер в вязничім шпитали.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів для Галичини** оповіщує: Продовжене телеґрафічної і телефонічної служби в ц. к. уряді почтовім Тжебіня 2. Почавши від дня 20 мая с.р. ц. к.

другим клали ся геройским стосом, ішли в пропасть зі страшним маєстатом пожертвованя та обовязку.

Вже свитало, небо заясніло, тяжкий, сумовитий день підносив ся зі всходу, а від берегів повзали чимраз густійші мраки, так що сірий непроглядний сумерк затоплював поволи море, узгіря і кораблї, аж всьо пропало в каламутній безодни.

Лише бій не уставав ані на хвилю. Дикий, скажений гураґан шалів чимраз сильнійше.

Всї батериї працювали безупину, сотки гармат било, що хвилї тисячі куль перелітали зі свистом, тисячі громів потрясали воздухом — стріляно зі всїх фортів та окопів.

Бито заєдно, бито безупину, бито зі страшною монотонностию, так що невмовкаючий ані на хвилю рев гармат, вибухи ґранатів, грюкіт тріскаючих шрапнелів, шум розбурханого моря і вите вихрів зливали ся в один жахливий, жалісний гимн, при котрім умирали брандери.

Вже їх сїм лежало на днї вузкого горла, а осьмий конав розірваний кулями, коли Гіроше крикнув до керми:

— А тепер ми!

— Послідні! — шепнув як відгомін Катаока.

Загуділи шруби, другий брандер пересунув ся тихо, брязнули ланцухи, спрягли ся зі собою, бурта в бурту і кинули ся в бій на спільну смерть.

Кріпость вила громами як фурия, злива блискавиць прошибала сумерк страшним миґтїнєм, а гураґан куль спадав безнастанно, коли послідні брандери висунули ся нагло на сьвітло і скочили до переходу з цілою силою машин.

— Банзай! Банзай! — кричали, летячи як вихор.

Гіроше стояв на капітаньскім мості, холодний і спокійний. Рій кораблів загородив єму дорогу чорною розблисканою хмарою.

— Пали!

Заревіли сальви, якісь останки забовванїли на филях, якийсь нелюдский вереск счинив ся довкола, але брандери гнали як буря, торощучи всьо по дорозі, гнали на смерть і побіду.

А Гіроше вже забув про себе, був лише гоном филї киненої в безодню, був лише нестримним і незмолимим ударом.

— Скорше! скорше! — кричав деколи тубою до машин.

Ще жив, ще боров ся, ще приказував, але вже якийсь космічний вихор підносив его понад битву, смерть та бурю і розвівав кудись понад всьо, в безконечности.

Вже хитав ся як вмираюча тінь, вже чув ся блиском падучим в безконечність, вже ставав ся лише сном о собі.

Був як осліплий птах, що летів в сонци.

А битва ставала ся вже шалом смерти і знищеня. Кулї пробивали палуби, розривали бурти, торощили боки і сипали ся вже градом, гураґаном, потопом і немов зелїзними ціпами розторощували кожду річ — люди мерли довкола, падали як дерева роздерті громами, валили ся трупами на стоси трупів, спадали в море як камінє, вили ся в калюжах крови, в страшних купах порозриваних тїл, але решта захоплена боєвим вихром, осліпла в димах, пяна божевільностию мордів, борола ся до послідного духа, борола ся до безпамяти, борола ся о смерть лише, навіть ранені, майже умираючі, повзаючи на животах і причаєні серед гармат і людий, стріляли ще з карабінів і кидали ручні ґранати до росийских суден і торпедовців, що увихали ся довкола як голодні крокодилї.

Брандери стали ся як би вульканом, бо що хвилї спадав гураґан куль і вибухав стовпами огни і зелїза, що хвилї пожежі брискали кровавими водограями а безнастанний греміт гудів, як би в кратері. Але брандери все ще ішли наперед, то слабли в нестримнім розгонї, то перехиляли ся трохи на боки, тремтячи деколи немов в передсмертних судорогах, вже були немов трупи нагі і обдерті, без палуб, без гармат, без коминів, без бурт, а повні смертних ран, крови, стонів і несказаної грози. Вже ішли останками сил конаючих машин і добиваних людий, останками сьвідомости.

Надходила остатна година.

Гіроше стоячи в хмарі димів, огню і тріскаючих ґранатів, доглядав заєдно всього і хотяй кров заливала єму лице а перед очима крутили ся сонця, дав машинїстам послідний сиґнал і брандери спняли ся нагло та кинули ся тяжко як трупи в отвертий гріб.

— Кинґстони! — роздав ся его короткий послідний приказ.

Не було вже треба.

Брандери осували ся поволи і тихо в розшумілу глубину, зануряли ся в воду з торжественним маєстатом, филї вдирали ся крізь роздерті боки і переналювали ся почерез кадовби. Вже останки помостів тонули, вже трупи спливали і ранені, вже смерть кінчила свою косьбу. Лише на послідним щоглі, під бандерою подертою на шматки, тулила ся жмінка недобитків. Висїли на слабім павутиню, опадаючи чимраз низше, кулї в них били безупину, так що що хвилї хтось пускав мотузє, тріпав ся як птах і спадав.

Лише Гіроше, хотяй ранений і подертий кулями, тримав ся ще під самою бандерою і останками сил голосу та сьвідомости кричав безнастанно:

— Банзай! Банзай!

Відповідали єму картачі і безнастанний греміт гармат.

День підносив ся чимраз висше.

Але він вже опадав. Вода ловила его за ноги так що вилїз на вершок щогли і завис серед лахмітя бандери, але вода підносила ся чимраз висше була єму вже по пояс, ішла до грудий, сягала до рамен, лизала по шиї, діставала ся до рота холодним, ледовим поцілуєм. Послідним зусилєм відвернув голову на схід там, звідки вже сонце підносило промінисту голову і радісні его очи, очи повні триумфу полинули до вітчини, та пропали... бо висока филя спала на него і потягла в безодню з окликом побіди.

І всьо скінчило ся.

І всї померли на своїх домовинах-брандерах, погибли всї до одного.

За вітчину.

уряд почтовий і телеґрафічний Тжебіня 2 буде повнити в відділі телеґрафічнім і телефонічнім цілодневну службу продовжену до години 10 вечер.

Почавши від дня 25 мая с. р. буде повнити ц. к. уряд почтовий в Новім Торзі в відділі телеґрафічнім і телефонічнім цілодневну службу.

— Тучі і повені. З Бохні доносять: Вчера пересунула ся над тутешною охрестностию сильна градова туча в північнім напрямі, а великий, густий град вкрив небавком поле так, що всі біліли ся як в зимі. Шкода, якої повінь в сих сторонах наробила, єсть значно більша, як то спершу припускано.—Найбільшої шкоди наробила повінь на Угорщині. Як тепер з Будапешту доносять, наробили послідні бурі і гради величезної шкоди майже в цілім краю. В декотрих комітатах доходить шкода до 90 процент; найбільше потерпіли виноградники. — З Темешвара доносять: Ріки Темеш і Беґа залили цілу полудневу часть комітату. В Люґос спустошенє єсть величезне. В Ґатая завалило ся 90 домів і згинули дві особи. В місцевости Чета остало ся всего лиш 10 домів. Шкоди обчисляють на 10 міліонів.

— З процесів анґлійских суфражисток. По оголошеню засуду на льондоньских суфражисток, яким провідниці суфражисток засуджено на кари кількамісячної вязниці, прийшло до кількох драматичних сцен. Саля розправ була битком набита, причім між публикою переважали суфражистки. Ґенеральному прокураторови Руфусови Ізааксови суфражистки перебивали промову ріжними окликами. Він заявив, що правительство не лишати-ме на будуче безкарними ексцесів суфражисток. Присяглі судиї видали засуджуючий вердикт, але звернули ся до трибуналу з просьбою примінити до суфражисток лагодячі обставини, бо тут ходить о політичні делікти. Перед виданєм вироку обжалованї суфражистки Панкгурст і Лявренс виголосили в своїй обороні промови, що були аґітацийними промовами, а не обороною. Пані Лявренс казала: „Віддаємо ся опіці провидїня, бо наша справа є справедлива“. Коли предсідатель трибуналу оголосив вирок, публика почала псикати, а коли засуджених відводили, суфражистки на салі пращали їх словами: „Ідіть, ми держати-мем високо наш прапор і незадовго підемо за вами“. Пані Панкгурст, що є вже старшою і дуже нервовою жінкою та вже в слідстві западала на здоровлю, заломила руки і просила, щоби їй визначити лагіднїйшу кару, бо она не є звичайною проступницею. Але судовий возьний взяв єї за плечє і відпровадив до тюрми.

Телеґрами.

Відень 30 мая. Палата послів приступила нині до дальшої загальної дебати над праґматикою службовою урядників.

Відень 30 мая. Комісия шкільна голосувала нині над рядом внесень в справі поліпшеня платні учителів. Принято: Внесенє Вастіяна (нїм. людов.) о зрівнанє платні учительскої з 4 найнизшими ранґами урядничими; додаткове внесенє пос. Штекля о зачисленє учителів до кляс платні після схемату; внесенє пос. Іро, щоби держава причиняла ся в половині до коштів шкільництва краєвого; внесенє пос. Гальбана о вибір підкомітету, котрий має порозуміти ся з фінансовою комісиєю що до управильнення платні учителів; внесенє пос. Верстовшека в справі сум на будову шкіл і внесенє пос. Томашека, висказуюче міністерству просьвіти сожалінє з причини заяви зложеної в комісиї в справі реґуляциї платні учителів.

Константинополь 30 мая. На вчерашній раді міністрів прийшло до бурливої події. Більшість міністрів вийшла з салї і відбула окрему нараду. Пізнїйше міністри вернули і нарада вела ся дальше. Причина тої події не звістна. Часописям заказано писати о кризі.

Париж 30 мая. Ґен. Ліотей телеґрафував з Фезу: Треба конче завести давні власти, з котрих нема сліду. Підчас моєї конференциї з султаном пізнав я, що есьмо тут як в краю ворожім і можемо числити лиш на наше войско, без якої небудь помочи міліонових чинників. В порозуміню з консулем поробив я зарядженя, щоби бодай на око надати махценови поваги.

Курс львівский.

Дня 29 мая 1912	Платять К с	Жадають К с.
I Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	700·—	708 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	432·—	440 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	540·—	546·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	483·—	493·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	110 —	—.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	97 90	98 60
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	98 50	99·20
4% листи застав. Банку краєв.	92 10	92 80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96 —	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	90·—	90·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	98·—	98 70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	87·50	—·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	88·30	89·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	90 30	91·—
IV. Льоси. (Курс віденский)		
Австрийскі черв. хреста	56·50	62·50
Угорскі черв. хреста	35 90	41·90
Італіянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	79 —	85 —
Базиліка 10 К	29 90	33·90
Йошіф 4 К	8·25	9 50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·40	11·42
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·87	118·07
Долар американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попереднього дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30** **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: **8·29**. 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: **7·22**, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).